

några rader

nyhets- och informationsbrev
för

FÖRENINGEN
LALANDERSLÄKTEN
och dess medlemmar

Nr 10 (2001)

årgång 6

Lalandersläktens möte i den gamla universitetsstaden Uppsala.

Den sommar vi inte fick uppleva under sommarmånaderna i Stockholm njöt vi dubbelt av i Uppsala i slutet av augusti. Vi i familjen Lalander som kom från Stockholm tog oss per buss, tåg och bil till Nordens äldsta universitet. Speciellt roligt för undertecknads familj eftersom det var hit min mamma Maija Kitunen kom som stipendiat efter andra världskriget från Finland och träffade Gull Lalander som bjöd hem Maija till Falun under julen.

Från min yrkessynvinkel var det roligt att få följa med en kollega på stadsvandringen. Fick se två saker som jag inte sett respektive inte kände till: Folke Bernadotte statyn som jag varken hört talas om eller sett och Uppsala botaniska trädgård som jag stått och tittat på från Slottet men aldrig haft tid att besöka.

Det var också roligt att min guddotter och brorsdotter Cecilia Lalander fick träffa sin blivande studievägledare Olle Tottmar på biologi & molekylärbiologinstitutionen. Kusin Gunnel (Löüys) och jag gjorde för säkerhets skull en kringgående rörelse som det heter militärt, för att komma till middagen på kvällen men det ökade ju bara aptiten och visst kändes det gudagott att få vistas vid f.d. Hälsobrunnen Eklundshof. Det var också en upplevelse att få höra nyckelharpa som trakterades av Kerstin Tidbeck.

Morgonen därpå hade kusin Gunnel och jag bestämt oss för att gå Eriksleden och vår amerikanska släkting Carol Lovaas hade bestämt sig för att följa med. Vi tog först bussen till Centrum där min bror Magnus med fru Lainete, son Carl Axel och yngsta dotter Cecilia Lalander dök upp.

Anita Lalanders berättelse fortsätter på sidan 3.

ORD från ORDföranden...

”Släktforskning har ju förr i tiden ansetts som ett pensionärsnöje. Man har varit tvungen att tillbringa långa tider framför kyrkböckerna i dammiga arkiv. De senaste åren har dock inneburit en fullständig revolution. Det började med mikrofilm, sedan kom mikrofiche (mikrokort), efter det den lilla persondatorn och det senaste halva decenniet har vi fått Internet. Numera kan det vara ganska lätt att komma en bra bit bakåt i släktleden hemma vid datorn, bara man vet var man skall leta. Lite källkritik skadar dock inte; alla uppgifter är inte sanna.

Östersund blir värdstad för årets släktmöte. Även om vi kanske inte kan tävla med EU-mötet vare sig i antalet deltagare eller i antalet poliser, hoppas jag att få träffa många släktmedlemmar. Alla jämtar kan ju relativt enkelt ta sig dit. Våra möten brukar besökas av en kärntrupp på 30-40 personer, så tillkommer några och några går ur tiden till nästa gång. Resultatet blir ett möte med ca 50 nöjda släktmedlemmar. De som väl kommit en gång fortsätter nästan alltid.

Så begrunda årets program och fundera på saken. Hittills har vi haft en fantastisk tur med vädret. Förhoppningsvis blir årets möte inget undantag.

Välkomna!

P O Österlind, ordförande

Fotografierna i detta nummer av några rader är tagna av Maija Lalander, Anita Lalander och Birgitta Nordenman.

Bildtext sid 3 (längst ned): Ingrid Ericsson, Else Qvarnström, Sylvia Tottmar, Alf Lalander respektive Olle Tottmar och Carol Lovaas.

Föreningen Lalandersläktens nyhetsbrev *några rader* har till ändamål att

- öka intresset för släktföreningen och stärka sammanhållningen inom föreningen
- främja aktiviteter inom släktföreningen och stimulera intresset för släktens historia, kunskap om släktforskning samt sprida kännedom om olika släktmedlemmars liv och gärning
- underlätta styrelsens kontakt med släktmedlemmarna men också vara ett öppet forum för medlemmarna i förenings- och släktangelägenheter

Redaktör: Birgitta Nordenman, Kremlevägen 6, 756 46 Uppsala. Tel: 018 - 30 09 42, 070 - 315 21 00, Fax: 018 - 30 04 42, e-mail: bin@magnolia.se

Innehåll

Lalandersläktens möte	sid 1	Några ord från redaktören	sid 9
Ord från ordföranden	sid 2	Sture Renström	sid 10-13
<i>några raders</i> ändamål		Amerikanska släktingar ...	sid 14
Innehåll		Dom finns överallt ...	sid 15
Lalandersläktens möte - forts	sid 3	Birgitta om sin mamma	sid 15-17
Underhållning vid middagen	sid 4-5	Fortsättning – Gustavs gård ...	sid 17-19
Glimtar från Släktmötet	sid 6	Supplement nr 5	sid 20
Vi som var där	sid 7	Släktboken	sid 21
Släktens stugor	sid 8	Medlemsavgiften	
En stugfogden har ordet ...	sid 9	Våra amerikanska släktingar	
Släktföreningsmötet 2001		Adresslista - släktens funktionärer	sid 22

Lalander-släktens möte i den gamla universitetsstaden Uppsala – fortsättning från sid 1.

Utanför Uppsala Domkyrka – Lainete och Anita Lalander, Gunnel Louÿs, Cecila, Magnus och Carl Axel Lalander

Eriksleden startar vid Uppsala Domkyrka och går till Gamla Uppsala kyrka. De sex kilometrarna var väl skyltade med det nya pilgrimsmärket och vägen längs Fyrisån är idyllisk. Det var den led Erik den Heliges relikers bars i procession under vår katolska period. Speciellt intressant eftersom jag för ett år sen for till Trondheim och Nidarosdomen och sen till Huså. Det är ju ett av de få exempel där man marknadsför sig över gränserna. Jämtland och Trøndelag har gemensam broschyr som jag hittade i släktstugan. Det är fler släktingar som har tyckt det vara intressant.

Själv hade jag möjlighet att besöka Santiago di Compostela i våras i samband med en europeisk guidekonferens och det fanns svenskar som gått pilgrimsleden under medeltiden, bl.a. vår heliga Birgitta tillsammans med sin make. Birgitta är idag EU:s helgon och kom från Finsta i Uppland.

Uppsala Historiskt Centrum är ett välkommet museum men det är högarna som fascinerar. Linnés Hammarby är en plats som är roligt att återse och jag tycker det är så roligt att han använde sina gamla teckningar som tapeter. Det var frestande att plocka med sig av alla äppelsorterna som tillhör genbanken.

Tack för välorganiserat arrangemang och vi ses väl i Östersund. Det lär vara många amerikaner som kommer.

Anita Lalander, Nils-grenen

Melodi: Oh my darling Clementine
Vill du ha fysiken fin
skall du dricka bara ädelt vin
Vill du ha din mage bra
skall du dricka litet varje dag
Vill du ha ett glatt humör
skall du dricka i ett enda kör
För ädelt vin, för ädelt vin
det håller magen och fysiken fin.

Melodi: Alte Kameraden

Vin, vin ett glas gott vin
din klara färg gör oss glad i sinn
Festa man kan på många sätt
av alla drycker är vinet bäst
Vin, vin, du gudadryck
stämningen stiger med varje klunk
Vänskapen lever, vi skålar för den
i vin, i vin, gott vin.

Melodi: Wien mina drömmars stad

Det var också en minnesvärd upplevelse att få höra Kerstin Tidbeck spela nyckelharpa.

Nedan: Lainete o Cecilia Lalander, Elsie-Britt Torstensson (mitten)

Gertrud och Magnus Lalander

Janne Leijd, Sylvia Tottmar, Margareta Leijd

Per Olov Österlind, Widar Wågland och Carl Axel Lalander

Glimtar från Släktmötet

I Släktmötet deltog ett 40-tal personer, däribland två från USA. Läs mer om dem på sid 14. Släktmötet hölls på det nyligen invigda Evolutionsbiologiskt Centrum - EBC, där Olle Tottmar har sin arbetsplats. Olle berättade om EBC och de verksamheter som bedrivs där. Släktmötet hölls i en informell och trevlig ton. Alla var trötta och nöjda efter rundvandring i Uppsalas historiska omgivningar, så det smakade mycket bra med de förfriskningar som serverades.

Några beslut som fattades:

Förbättring av vattenfrågan i Huså

Stig Dahleman fick mandat att gå vidare med alternativet att provgräva vid stranden på föreningens tomt. Se vidare under: *En stugfogde har ordet* sid 9.

Föreningsfunktionärer

Till ny suppleant i styrelsen efter Sture Renström valdes Lars Renström Nils-grenen

Bengt Wiklander, förtroendeman för Gertrud-grenen hade undanbett sig omval. Styrelsen fick i uppdrag att finna ny förtroendeman.

Hemsida

Carl-Arne Nyströms förslag om Släktföreningens Hemsida presenterades.

Se: www.lalanderrelatives.org

Medlemsavgifter och stughyra

Då föreningens ekonomi bedömdes som god, beslutades att föreningens medlemsavgifter samt hyrorna för stugorna behålls på nuvarande nivå

Smultronställen

Framkom önskemål om att de som hittat intressanta utflyktsmål – av olika slag – berättar om det i *några rader*, så att flera personer kan hitta till Jämtlands (och Norges) olika *smultronställen*.

Stadgeändring

Släktmötet beslutade att anta det utsända förslaget till stadgeändring.

Vid det efterföljande konstituerande styrelsemötet beslutades att välja in Birgitta Nordenman i styrelsens arbetsutskott.

Släktföreningsmötet i Uppsala - Vi som var där

Anders Clason	M
Ingrid Ericsson	J
Christine Lalander Forsberg	N
Göran Forsberg	N
Alf Lalander	J
Anita Lalander	N
Carl-Axel Lalander	N
Cecilia Lalander	N
Gertrud Lalander	N
Jacob Lalander	J
Jan-Erik Lalander	J
Lainete Lalander	N
Lars Lalander	N
Magnus Lalander	N
Maija Lalander	N
Sven Lalander	N
Jan Leijd	H
Margareta Leijd	H
Gunnel Louÿs	N
Carol Lovaas	J
Scott MacFarlane	J
Karl Mauritzson	J
Kerstin Mo	N
Bertil Möller	O
Maja-Lisa Norberg	N
Nils Norberg	N
Birgitta Nordenman	N
Gunilla Persson	O
Yvonne Persson	O
Else Qvarnström	J
Lars Renström	N
Siv Renström	N
Göran Tidbeck	H
Kerstin Tidbeck	H
Elsie-Britt Torstensson	J
Olle Tottmar	H
Sylvia Tottmar	H
Widar Wågland	N
Birgitta Österlind	N
Gull Österlind	N
PO Österlind	N

Kerstin Mo och Nils Norberg

Siv Renström, Else Qvarnström, Christine Lalander-Forsberg

Sven Lalander och Birgitta Nordenman

Gull Österlind och Margareta Leijd

Välkommen att bo i släktens stugor!

Fogdegården och Smedstorpet - Föreningen Lalandersläktens stugor i Huså

Stugorna ligger på gemensam tomt vid Kallsjöns strand, med utsikt över sjön, blånande fjäll och väldiga skogar - obegränsade möjligheter till underbara naturupplevelser. Där finns trädgårdsmöbler samt även en tjärad eka (plats för ”medhavd”, liten ca 2 hk utombordsmotor) i ett båthus. Vi har också del i fiskevattnet i Kallsjön.

Bara några hundra meter bort finns Huså by, med lanthandel, Herrgården med matservering (inklusive ett Lalanderrum) och i annexet finns en mineralsamling, Getgården med försäljning av ost och bröd, skidbackar med lift mm. Den kulturhistoriskt intressanta Fröå gruva ligger efter den väg som går på östra sidan av Åreskutan till E14 och Björnänge, varifrån man lätt tar sig till Åre och andra intressanta orter. Bjelkes gruva ligger uppströms Huså liksom lämningar efter gruvdriften i Huså. På andra sidan Kallsjön ligger Kall och andra byar med stor släktanknytning. Många av våra släktingar ligger begravda på Kalls kyrkogård, kyrkan är väl värd ett besök, motsvarande gäller för Åre gamla kyrka.

När du tar tillfället att njuta av livet i och kring stugorna så förbättrar du inte bara ditt eget välbefinnande utan du stärker även släktföreningens kassa så att vi kontinuerligt kan underhålla våra stugor!

Förbeställ mat

Sonja och Carina Forss som driver lanthandel i Huså tar gärna emot beställningar per telefon/fax 0647 - 420 34 eller per post till Forss Livs, Huså, 830 05 Järpen och levererar varorna till den stuga du hyr. Beställningen bör vara hos dem ca en vecka innan ankomsten. Se vidare Husås hemsida under www.husaby.com/svforss. Sonja är en av våra stugfogdar och de tillhör Olof-grenen.

Stugorna

Fogdegården har storstuga, två sovrum (4-5 bäddar), kök med kylskåp och frysfack samt bastu och dusch, wc och TV. Hyra för Fogdegården är under högsäsong (veckorna 7 - 10, veckorna före och efter påsk, samt de veckor som innefattar jul och nyår) 1500 kr/vecka. Under mellansäsong (övriga vinterveckor) 1200 kr/vecka och lågsäsong (veckorna 18 - 51) 800 kr/vecka. En hyreshöjning under låg- och mellansäsong diskuteras.

Det charmiga Smedstorpet har två rum (4 bäddar). Där finns ved- och bänkspis dessutom öppen spis och det har separat hemlighus med torrdass. Hyra för Smedstorpet är 500 kr/vecka.

Ovanstående priser gäller för medlemmar i släktföreningen. Övriga är också välkomna att hyra stugorna, då tillkommer 300 kr/vecka för Fogdegården och 100 kr/vecka för Smedstorpet.

Stugfogdar

Stig Dahleman (ansvarar för uthyrningen)
Byn 1004
830 53 Ås
Tel: 063 - 303 12; 070 - 224 05 34
E-mail: stig.dahleman@mail.op.se

Sonja Forss
Huså 1630
830 05 Järpen
Tel: 0647 - 420 34, 422 05

En stugfogde har ordet!

Välkommen till Huså - det finns lediga veckor! Det finns också en mängd arbete som skall utföras som kan utgöra grund för reducering av hyran! Kontakta Stig om du vill ta ett tag för bevarandet av våra förfäders fina omtanke - att ha en släktgård i Huså.

Arbete pågår med att förbättra vattnet i stugorna. Under hösten har grävningar gjorts, men hittills har man bara påträffat samma åder som den vi nu tar vatten från och som ger mycket järnhaltigt vatten.

Nya rutiner för telefonen - Föreningens nuvarande abonnemang har sagts upp och vi kommer att införskaffa en mobiltelefon med refillkort. Telefonen med laddningsaggregat och bruksanvisning hämtas och lämnas i affären.

Stig Dahleman

Boka redan nu - Släktföreningsmötet 3 - 5 augusti 2001 i Östersund!

I år är det så dags att ha Släktföreningsmöte i Jämtland. Det blir förlagt till Östersund med omnejd. Vi kommer att göra båtutflykt på Storsjön till Verkö slott med ångbåten S/S Thomée, besöka Jamtli och där göra "historievandring" samt besökas Frösön med bland annat besök på Peterson-Bergers Sommarhagen samt umgås och lära mer om våra släktingar - både i nutid och forntid.

Många av våra släktingar från USA planerar att komma. Mer information i nästa nummer av några rader.

Varmt välkomna önskar de huvudansvariga

Sven Lalander och Kjell Risberg

Några ord från redaktören

Tack för alla trevliga minnen som ni gav mig från Släktföreningsmötet i Uppsala. Underbart att få ha er här, som ni förstår tycker jag om mitt Uppsala. Som brukligt har vi vackert väder på våra möten vilket framgår av fotografierna. Sent omsider kommer här återblickar från mötet samt ytterligare några berättelser om våra släktingar.

Tack för alla bidrag – fortsatt och berätta – jag vet att det är uppskattat!

Birgitta Nordenman – Nils-grenen

Under våren 1998 gjordes ett omfattande insamlingsarbete av självbiografier skrivna av lärare i Sverige, Finland, Estland och Lettland. Sture Renström svarade på uppropet och skrev mer sina erfarenheter och personliga upplevelser. Nedanstående berättelse är ett utdrag ut Stures egna berättelser. - Sture avled sommaren 2000.

Jag föddes den 22 februari 1925 på Norrbyskär utanför Hörnefors. Norrbyskär eller Mo ångsåg var på sin tid Europas största ångkraftverk, ägt och styrt av familjen Kempe. På öarna bodde ca 1 000 personer och skolan hade sex lärare, min pappa Carl Viktor var en av dem, min mamma Märta f. Lalander var småskollärare men tjänstgjorde inte. Vi var 8 barn, 4 pojkar och 4 flickor. Min pappa kom från ett bondehem i Renbergsvattnet, Burträsk socken och mamma var lanthandlardotter från Resele i Ångermanland. Vi hade en härlig fri uppväxt. På somrarna gjorde vi utfärder med båt till olika öar och metade abborre från klappbryggorna. Jag hann gå en termin i skolan innan familjen flyttade till fastlandet årsskiftet 1932/1933. Min pappa blev överlärare i Hörnefors socken.

Jag började realskolan i Umeå 1938 och inackorderades tillsammans med min äldre bror. Ungefär varannan helg åkte vi hem till Hörnefors, de 3,7 milen, med buss eller cykel, någon enstaka gång med skidor. Fickpengar fick vi i stort sett skaffa själva genom sommararbete. För min del blev det jordbruksarbete på min fars hemgård i Renbergsvattnet. Jag fortsatte på realgymnasium med biologi, fysik och kemi, för jag ville bli veterinär. Vid en andjakt tuggade jag på enrisbarr för att motverka hicka. Tyvärr hickade jag in barr i lungorna vilket ledde till var i lungsäcken och jag fick avbryta mitt 3:e gymnasieår. När jag började igen fick jag ta mindre krävande ämnen och jag fick lägga mina veterinärplaner på hyllan. I stället deltog jag sommaren 1946 i en extra intagning till 2-årig folkskollärarytutbildning i Uppsala och kom in.

Det var en manlig, mycket inhomogen klass med elever från Fjellstedtska, Försvarets läroverk, reallinje och latinlinje. Första året måste vi kompletteringsläsa ämnen som saknades i studentexamen. Jobbigast hade latinarna som skulle läsa in matematik. Trädgårdsskötsel stod på schemat. Vi från riktiga Norrland pikades mycket för bristande kunskaper om äpple- och päronsorser, vilket negativt påverkade betyget. Jag hyrde ett rum på St Johannesgatan 22 för 75 kr/månad. I slutet av månaderna brukade tanten fru Fleischer låna pengar av mig. Ibland var det i kallaste laget när hon saknade ved till kakelugnarna. Vi höll provlektioner och trodde vi var duktiga, verkligheten visade sig annorlunda än på övningskolan. Vi godkändes som folkskollärare 1948.

Min pappa som Pensionsstyrelsens ombud i södra Västerbotten hade "ordnat" en lärartjänst i Skivsjöstrand. Mat och logi ordnades hos en småbrukare, mannen var skogsarbetare vintertid och frun skötte kor och grisar. Lärartjänsten var placerad i en 7:a med 15 elever. 7-orna var något nytt för distriktet. Vi var 6 lärare, jag var den ende manlige och utnämndes till tillsyningslärare.

Efter två veckor hade ett syskonpar inte kommit. De sprang till skogs när skolskjutsen kom. Pappan tyckte att de skulle arbeta. Jag letade fram en generalstabskarta för att cykla dit, ca 1,5 mil. Telefon saknades. Innan jag åkte fick jag veta att vid en jul (för några år sedan) var husfadern tidigt berusad. En gammal ungarl kom för att önska God jul. Den berusade mannen plockade ner hagelgeväret från väggen och sköt ungarlen på inre tröskeln och där fick han ligga till Annandagen då en annan granne larmade polisen. Med en bra försvarsadvokat rubricerades det hela som nödvärn och mannen fick ett års fängelse i Umeå. Med den vetskapen pirrade det lite i magen när jag cyklade iväg. När jag kom till sista backkrönet sprang en pojke och flicka till skogs. Väl inne i stugan vinkades jag fram till köksbordet. Jag talade om att barnen var skyldiga att gå i skolan, annars skulle de hämtas av polis på hans bekostnad. Då gapskrattade mannen och sa: "Dom ska arbet." Det var den problemlösning vi

fått lära oss på seminariet. Jag hade kört fast och började i stället att skryta om pojken Karl-Enar som tjänat mycket pengar på lakfiske under krigsåren. Normalt slängde man bort den eller kokade den med grismaten. Vi kom in på tjuvfiske där jag hade en del att bidra med och tjuvjakt där mannen hade stor erfarenhet. Tiden gick och jag måste cykla tillbaka. När jag var vid dörren ropade mannen: "Dom kommer på måndag!" Och på måndag kom Karl-Enar och hans syster Kerstin.

I byn fanns en kyrklig syförening, byborna tyckte att jag kunde läsa på mötena så slapp prästen åka dit från Vindelns. Jag fick själv välja bok. Mötena som hölls i olika gårdar började alltid med en psalm, sedan betalade alla 2 kr och jag läste en halvtimme medan kvinnorna småpratade, därefter blev det kaffe och pratnivån steg. Mina byxor fick många kaffebläckor då de unga, blyga flickor blev nervösa när de skulle servera den 23-årige ogifta läraren.

Vi började samla pengar till en skolresa. Vi ordnade fester och lotterier. Jag skickade tiggARBrev till tidningar och föreningar. Barnen hade listor ut till småbyarna. Man skänkte från 0,75 kronor till 1,50 kronor. Vid årets slut åkte vi till Stockholm med STF som arrangör. Barnen var glada under resan, men ändå gladare att få komma hem från "oredan".

Under året träffade jag en svägerska till en av lärarinnorna. Hon hette Birgit Högberg och kom från byn Kattisavan, och vi blev kära och förlovade oss. Nästa läsår - 1949 - sökte jag folkskollärartjänsten, som var på vikariat. Vi bodde i Birgits föräldrahem som stod tomt efter hennes mammas död och då fadern gift om sig och flyttat till Lycksele.

När vintern kom klagade skolskjutsförarna på besvärligheterna att ta med skidor. Någon hade hört att farbror Sven kunde ge bidrag. Efter barnens diktamen skrev jag ett brev till Farbror Sven Jerring Stockholm. Det gick en tid, men så en dag kom bud från järnvägsstationen "Kattisavan 1002 km från Stockholm" att det fanns skidpaket att hämta. Två pojkar lånade en kälke från Verner Lyxells affär och hämtade 15 par skidor, stavar och bindningar. Inom en halvtimme hade ryktet spritt sig i byn. Två gubbar kom med tjärpyts, ett par andra kom med hammare, spik och skruvmejsel. Pojkarna sprang efter ved vid kaminen och vi gjorde upp en eld på skolgården. Skidorna tjärades, brändes, bindningarna monterades och nu hade alla skolskjutsbarn egna skidor.

Renarna kom varje vinter från fjällområdet runt Tärnaby och då åkte vi till renskiljningar. En del barn mådde illa av renslakt strax intill stängslen. De tålde inte att se blod i snön och de ångande inälvorna. De lappar som kom tillhörde familjerna Omma, Blind, Vinka och några som jag glömt. Utan eget fiske skulle vi haft svårt att klara oss, det fanns gott om harr, öring, sik, siklöja, gädda och abborre.

Vi ville att jag skulle ha ordinarie tjänst innan vi skaffade barn. Jag sökte och fick tjänst i Barsele vid Stensele-Storuman 1950-51. Jag åkte 2 x 51 km varje dag med rälsbuss från bostaden i Kattisavan. På vintern var bussen ofta sen på grund av snöhinder eller att renar var på spåret. Rälsbussföraren körde mycket sakta när vi passerade skolan. Jag hoppade ut i snön och svingade mig över snöskärmarna och in på skolområdet. Min skollokal låg på andra våningen ovanför en konsumbutik.

Tiden gick och min fru skulle föda barn och bodde då hos mina föräldrar i Umeå och jag hos den manlige läraren i byn. En måndag morgon ringde en syster till mig att min fru hade fött en son och på lördag kunde jag ta rälsbussen till Umeå. Efter ett par veckor åkte hon till vårt hem i Kattisavan och så gjorde även jag. Jag sökte tjänstledigt från tjänsten i Barsele och återvände till Kattisavan 1951-52.

Jag sökte och fick ordinarie tjänst i Forsholm, som ligger vid Vindelälven 50 km:s bilväg från Lycksele. Vi var tre lärare vid skolan. Skolbyggnaden och bESPisningarna ägdes och sköttes av familjen Yngve och Elida Lundgren. 1954-55 fick jag B-avdrag för akademiska studier i Uppsala och

familjen följde med. Vi hade turen att få hyra en tvårummare centralt på Åsgränd. Jag läste engelska och historia, men hade gapat över för mycket, så det blev inga betyg.

Så en dag sa min Birgit att hon tänkte söka en 40-veckors kurs för hemslöjdspersonal i Katrineholm. Då sökte jag tjänst på Realskolan i Fagersta och bägge fick vad vi sökte. Vi hyrde tillfälligt ett rum hos en Fru Waleij i Fagersta. Birgit tog bil och son med till en familj i Katrineholm. På helgerna åkte hon de 13 milen till Fagersta. På Realskolan i Fagersta blev jag obehagligt en erfarenhet rikare. I kollegierummet gällde rangordning, man fick inte sitta var man ville. Det var ”tyst” reserverade platser. Absolut inte där lektor Lindén hade sin plats (även om han inte var i tjänst). Vi var tre folkskollärare som kommit det året. Vid första kollegiet var vi ute i god tid och slog oss ned vid det stora bordet. Rektor Björklund kom in, rynkade på ögonbrynen och pekade på lösa stolar vid väggen. ”Där är er plats.” Allteftersom adjunkterna kom gick de till bestämda platser. Närmast till höger om rektor satt lektorn och sedan allt efter anställningsår. Umgänget lättade något med tiden.

1959-60 arbetade jag på Risbroskolans högstadium. Det var en dubbelåtta, två åttor som var 2,5 dag i skolan och 2,5 dag på arbetsplats. När den första åttan med pojkar gick till arbete på onsdag eftermiddag kom en flickklass som var i skolan till och med fredag. Dessutom började jag undervisa i engelska på den nystartade Tekniska Aftonskolan.

Jag hade haft besvär med en lunga sedan ungdomsåren och höstterminen 1960 började jag hosta blod. Efter remiss från Fagersta lasarett kom jag till Akademiska sjukhuset i Uppsala där jag opererades av Viking Olov Björk. Man tog bort mellanloben i högre lunga och minns att när jag vaknade trodde jag att jag låg naken på en myrstack.

Vårterminen 1961 var jag åter i tjänst. Nu hade enhetsskolan kommit igång och jag undervisade mest i de praktiska klasserna. Jag blev yrkesvägledare, filmarkivarie och skolbibliotekarie och kom över på hjälpklasser och studieteknik för dem som inte kunde eller inte ville. Fortfarande hade jag ena foten kvar i SO-ämnena i normalklasser och jag fortsatte med olika blandtjänster fram till och med 1972.

År 1973 kom jag in på Speciallärarlinjen i Göteborg. Jag bodde hos min bror Gustav, som arbetade på Shells raffinaderi på Hisingen. Jag upptäckte en ny värld, jag visste inte att det fanns så många slag av handikapp. Vi besökte olika specialskolor i Göteborgsområdet. Vi hade olika specialarbeten och jag fick behörighet att använda det amerikanska WISC intelligenstestet. 1974 var jag tillbaka till Risbroskolan. En utbildad barnbibliotekarie övertar skolbiblioteket och utbildade yrkesvalslärare och syokonsulenter övertar yrkesvägledningen. Filmerna skickas till Västerås och ett gemensamt filmarkiv för länet bildas. Vid återkomsten började jag läsa akademiska betyg på distans med halvfart. Det blev Pedagogik 20 poäng, Sociologi 20 poäng, Psykologi 20 poäng, Sociologi 40 poäng och Geografi 40 poäng vilket ledde till en fil kand 1979. Sedan fortsatte jag med Kulturanthropologi 20 poäng och Etnografi 20 poäng.

En gång fick jag en 7:a i geografi. Varje måndagsmorgon fick de en blindkarta med Europas länder. När de klarat allt fick de syssla med eget. Sedan fortsatte jag med huvudstäderna. Här hakade det upp sig. Hela terminen gick men fortfarande fanns det dem som blandade ihop Östeuropas och Balkanländernas huvudstäder. Det sägs att sånt kan man slå upp, men trots allt är det bra med en grundstomme. En gång fick jag en åtta där jag inte behövde följa läroplanen på grund av studiemotvilja och oförmåga. Jag pratade mycket och gärna. En dag sa en pojke: ”Du magistern, kan du inte prata g-l-e-s-a-r-e mellan orden” och rörde händerna som ett litet dragspel från ett par centimeter till ett par decimeter. Han hade rätt. Vi kom in på en diskussion om hur vi skulle komma in på samma våglängd. Först kom vi överens om ordhastigheten. Vi tog den modell som pojken demonstrerat. Om jag använde för många konstiga ord cirklade de med ena handen över huvudet, om jag pratade för

barnsligt rynkade de näsan och cirklade i midjehöjd, om jag träffade prick lade de högra handen över hjärtat.

I november 1979 dog min Birgit i cancer. Jag ville inte bli en instängd, folkskygg stugsittare så jag anmälde mig till en TBV-kurs i finska. I tre år trälade jag med detta svåra språk. Det mesta har jag glömt. Sedan köpte jag en Nikon systemkamera. Fotograferandet blev nu min stora hobby.

Under 1980-talet blev Fagersta en genomslussningsort för flyktingar och invandrare. Vi tog bland annat emot båtflyktingar från Vietnam. Efter friskkontroll och avmaskning (hade inälvsmask) kom barn i högstadieskolan till studiekliniken. Det var inte lätt utan hjälpspråk, men med gester, härmning och svarta tavlan kom vi igång. Mitt första möte med fem vietnameser (tre pojkar och två flickor) var inte så lyckat. Barnen hade ingen klassrumsvana. Första gången det ringde för skollunch störtade de mot dörren, en höll fast i handtaget. De övriga tjattrade omkring. Jag gick dit och gjorde ett låtsas-hugg mot handen som höll handtaget. I nästa ögonblick hade jag ett stick av två fingrar under bröstkorgen och en smärtvåg gick genom kroppen. Alla fem hade hoppat fram, stod med höjda händer beredda till kamp. Här gällde det att inte provocera. Jag log ett fånigt leende, stack ett finger i munnen och låtsades tugga på. ”Vi äta, ni följa.” De lugnade sig och gick efter mig till bespisningen.

De hade många hemska upplevelser bakom sig. En gång stod jag och samtalade med en kurdisk flicka, Bayan Suleimani då flyget från Västerås vrålar över skolgården. Flickan kastade sig på golvet, höll armarna över huvudet och frågade försiktigt: ”Falit?” Jag skakade på huvudet och hon kom upp. Reflexerna satt i. (Nu är hon sjuksköterskeutbildad i Uppsala). Två veckor tidigare hade hon, hennes far, tolk och rektorn kommit till kliniken. Flickan var klädd i stram huvudduk över det svarta håret och lång färggrann kjol. Fadern och tolken talade länge och pekade flera gånger på mig. Till sist nickade den före detta kurdiske matthandlaren. Jag vände mig till tolken och frågade om något var på tok. ”Nej”, svarade han, ”Du är godkänd”. Fadern ville personligen se dotterns lärare och förvissa sig om att det inte var någon förförartyp. Efter en vecka hade flickan slängt huvudduken och efter ytterligare en vecka kom hon klädd i jeans. Senare kom en äldre syster Faridah, som egentligen var för gammal, men fick vara med om schemat inte utökades. Efter ytterligare en tid kom en yngre bror, en riktig orosande. Jag frågade systrarna om råd. De småskrattade och började lära mig en ramsa på arabiska. Vi övade en hel vecka. Nästa gång han störtade fram till fönstret mässade jag den arabiska ramsan. Det var som en trollstav, pojken arbetade som han skulle, tittade på mig och arbetade vidare. När pojken inte var närvarande berättade systrarna att jag sagt ungefär så här: ”Må Allah straffa mig om jag inte gör som min lärare säger.”

Allt arbete på kliniken var meningslöst om man inte kom in på rätt våglängd och kunde stärka självförtroendet för pojken eller flickan. Vid första mötet brukade jag prata om hästar med flickorna och om fiske för pojkarna. Så en dag kom fem sura flickor från en 9:e klass. Fröken säger att vi är så dumma att det inte lönar sig att fråga oss. Det gällde matematik. I ett par timmar försökte jag prata dem till rätta, till exempel att det var vissa luckor som skulle fyllas igen osv. De var dåliga i matematik, men så småningom kom vi igång. En morgon kände jag mig på bra humör och hälsade dem: ”Gomorrön The Five Stars.” Två av dem rusade fram till mig och frågade hur jag kunde vara så oförskämd, dom som var så dumma. Jag svarade dem att för mig är ni The Five Stars. De lugnade sig och sedan hörde jag att de själva började kalla sig så. Vid terminens slut fick jag en bukett blommor där det stod: Tack för det häringa året from The Five Stars.

Jag gick i pension – årsskiftet 1989/90.

Sture Renström

Lars Renström (Stures son), Carol Lovaas och Göran Forsberg

Amerikanska släktingar på besök - här berättar Carol Lovaas och hennes son Scott MacFarlane om sin vistelse i Sverige.

It was 1973 and 74 since Carol Lovaas or her son, Scott MacFarlane, had visited Sweden. Carol's mother, Amanda Shold (Skjöld) Lovos, was born in Jämtland in 1884, so it was a pleasure to see Vikböle on the outskirts of Åre where Amanda was born. Carol and Scott arrived in Åre after a short tour of the Norwegian fjords. Throughout their three week trip they received wonderful accommodations from the Erland & Ingegerd Johansson family in Östersund, Kurt & Anna-Lisa Johansson in Skelleftå and Jan-Erik Lalander in Saltsjöbaden.

We had a great time, "helt underbart faktist". Erland took us to the top of the prominent Rådhuset in Östersund just in time to hear the ringing of the bells at noontime. In Stockholm, we walked on a long and fascinating tour of the backstreets with Jan-Erik including Gamla Stan. Even though he is about thirty years younger, Scott had to beg Jan-Erik to slow down enough for him to keep up.

The tours for the Lalandersläktmöte in Uppsala were most interesting (domkyrkan, Gamla Uppsala). The family dinner was great as was the opportunity to meet and reacquaint ourselves with the many family members. Scott had been a foreign exchange student to Sweden as an 18 year old, so he had a chance to brush up on his "svenska". Also, at the recommendation of none other than the president of the Lalandersläkt, he had a chance to bring himself up to date with the latest in Swedish Cinema when he saw "Tillsammans" and the other recent film by the director Moodysson.

It was a wonderful three weeks in Sweden. While Carol traveled to Skelleftå and Helsingfors, Scott visited Linköping and the family where he stayed as an exchange student. He also visited Visby in Gotland before the trip concluded. "Alla var väldigt snälla!"

Scott MacFarlane

Dom finns överallt.... Man kan aldrig gå säker - bakom varje buske lurar en Lalander!

Margareta och jag for en omväg till Fogdegården i början av augusti. Vi skulle till Malå i Lappland för att hälsa på sonen Magnus, geolog och "guldgrävare" i malmfälten. Därifrån snedda tillbaka ner till Huså.

Vi körde kustvägen från Stockholm upp till "Höga Kusten" där vi stannade ett dygn. Vädret var bra. Naturen också. Vi satt på ett utekafé i ett fiskeläge. Funderade på när skolorna skulle börja i år. Mellan kaféborden dök det upp ett par grabbar i lågstadieåldern med en varsin glass i nypan och jag frågade

- När börjar skolan i år?
- Det vet jag inte
- Det kanske börjar nu på måndag?
- Då slutar jag!

Föräldrarna dök upp inifrån fiket och vi började småprata. De var från Hotagen i Jämtland, på semestertripp, mamman var född i Undersåker. Då sa' jag, att vi är säkert släkt, för jag har rötter i Åre och i västra Jämtland är alla släkt. Jag nämnde namnet Lalander. Det namnet hade hon hört förr. Jag tog fram en släktbok ur packningen bak i bilen, slog upp hennes namn som fanns där, tog fram hennes tabell och där fanns hela familjen!

- Nämen – där står ju jag!!

Mamman heter Jeanette Olovsson, finns med man och skoltrötta barn i tabell J 150. Jeanette köpte en släktbok på stående fot.

Av det här kan man dra följande slutsatser:

- Hur långt in bland buskarna man än försöker gömma sig så kommer man inte undan släkten
- Slå dig inte i slang med främmande människor. Dom är troligen släkt med dig och din resa kan bli försenad
- Om du är kassör i en släktförening, åk ingenstans utan en låda släktböcker i bagaget.

Jan Leijd

Birgitta om sin mamma Greta Mandorf

Så fyller hon då 90 år i morgon, min mamma Greta. Astrid Margareta Mandorf om man nu ska ta alla dopnamnen. Dom var bara till besvär, tyckte hon när man skulle rabbla dom i skolan och i alla möjliga andra sammanhang. Som seden var förr. Därför bestämde hon att hennes egna två döttrar bara skulle ha ett förnamn. Det gällde inte dom två sönerna, som begåvats med flera namn. Kanske var det min pappa som hade ett ord med i laget. Min mamma har aldrig varit mycket för att fira födelsedagar men har man nu uppnått en så aktningvärd ålder så är det kanske dags. Det håller hon - om än lite motvilligt - med om.

Äldsta barnet

Greta föddes i Britsarvet i Falun som äldsta barnet i den stora syskonskaran som Asta och Axel Lalander hade. Kanske var det min morfar som lade grunden till den spänstighet som ännu utmärker min mamma. Det var tält och cykel (oväxlad) med packningen i cykelväskor bakpå som gällde när man skulle ut och semestra. Morfar trampade kors och tvärs genom halva landet många och långa mil om dagen med sina barn.

Att bli sjukgymnast var därför ett naturligt yrkesval för min mamma. Hon gick igenom GCI (Gymnastiska Centralinstitutet) i Lund där hon utexaminerades som sjukgymnast och gymnastikdirektör, bosatte sig i Hällefors, där hon öppnade eget och träffade pappa som var tjänsteman på bruket (Hällefors Bruk). Han tyckte att Greta var käck och spänstig. Hon skulle nog bli en bra medvandrer och kunna följa honom på strövtågen i skog och mark. Man paddlade och vandrade för att kunna slå upp tältet på ensliga platser där älgarna slog lovar kring tältet och orrarna spelade i gryningstimmen.

I uppvakningen av min mamma ingick att pappa till en början hämtade henne med häst och vagn på träffarna men så småningom skaffade han sig T-forden "Skrajten". Om denna bils vådliga färder i Hälleforsstrakten har jag hört många historier liksom om den första sommarstugan vid sjön Torrvarpen, dit ingen väg fanns. Dit kom man genom att helt sonika hoppa av tåget i en kurva (föraren var väl medveten om vad som skulle ske och saktade farten) och sedan simma över en sjö.

En populär massör

Så småningom flyttade familjen till Vargön invid Vänersborg där min pappa blev ekonomidirektör på dåvarande Wargöns Bruk. Greta var hemmafru, skötte hus, trädgård, den stora familjen med mycket umgänge och allt det sociala. Då och då stack hon emellan med jobb på sjukhuset och en och annan privatpatient. Hon blev populär bland patienterna för ingen kunde massera stela ryggar och onda nackar som hon. Och så var hon bra att prata med också, vilket var väl så viktigt. Först på äldre dar flyttade hon närmare en del av sina barn till Kristinehamn.

Spänstig har hon alltid varit. Vandrat i fjällen, åkt skidor, paddlat kanot. Det var inte så länge sedan hon och hennes pensionerade sjukgymnastkollega från Karlstad var på klassträff hos ytterligare en kollega i Askersund där man hamnade på lokaltidningens löpsedel. Här paraderade "pantertanterna" i helfigur i baddräkt badandes i sjön vid huset där kollegan bodde.

I Kristinehamn startade hon bland annat en av de första anhörigföreningarna i Värmland.
- Det känner jag mig rätt stolt över och nöjd med för är det något det finns ett stort behov av i dag så är det stöd och tröst till människor vars anhöriga blivit dementa, konstaterar Greta.

Att fylla 90. Hur känns det då? Den bästa tiden i livet, när var den exempelvis?

- Jag måste tänka. Minnet är ju inte vad det har varit. Jag glömmer så förskräckligt mycket nu för tiden. Jo, men det var när barnen var små.

Ensamheten svårast

Svårast är ensamheten. Att inte ha någon att säga god morgon till eller utbyta tankar om vädret med. I dag är det barnbarnsbarnen, som bor i Göteborg, som hon gläds mest åt. Och barnbarnet Fredrik i Karlstad. Hon blev nämligen farmor till detta sladdbarnbarn för fem år sedan, vilket självklart var en

stor händelse. I dag bor Greta ensam i en lägenhet i Kristinehamn. Hon saknar trädgården (fast lägenhetens balkong med utsikt över stadsparken är en bra ersättning. Den välsignar hon) och hon saknar möjligheten att ge sig ut i bil.

- Bilen gav ju en så fantastisk frihet!

Hur det är att bli 90?

- Att se och höra sämre. Att tappa minnet och att inte kunna klara sånt som man gjort förut. Och dessutom att veta att utvecklingen bara går åt ett håll. Det är svårt.

Hennes önskedröm?

Hon ser framför sig en servicelägenhet i ett vackert hus där det finns en blomsterträdgård man kunde vandra i, en simbassäng man kunde simma i, en matsal som serverade gammaldags vällagad mat, gymnastik man kunde gå på i huset, kanske ett bibliotek där man kunde låna böcker. Och nära till hjälp om man skulle bli dålig... Att ha sitt eget men ändå kunna ta kontakt med andra människor om och när man känner för det.

Sin 90-årsdag firar Greta tillsammans med sina barn och deras familjer hos dottern på Mårö.

Birgitta Mandorf

Journalist och kåsör på NWT

men också dotter till Greta

Fortsättning om Gustavs gård i Berge Kall, med lite utvecklingar från ämnet, som belyser knapphetens tid

Supplement nr 5 - Tillägg till släktboken

Tabell M 108:

Gösta Haglund avled 25 jun 1997

Tabell J 11:

Kristina Johnson avled 8 mar 1956

Oscar Sandin – född 9 jul 1899 avled i apr 1975

Tabell J 157:

Per Erik Benson avled 5 jan 2001

Tabell J 184:

Trisha och Rob Miller - son Nathanael John Miller, f 30 maj 2000 i Port Ludlow, WA, USA

Tabell J 234:

Anna Lalander och Thomas Creutz, - son Lars

Simon Ossian Creutz, f 24 feb 1999 i Stockholm.

Thomas, sambo med Anna, f 2 maj 1970 i Stockholm

Tabell N 187:

Vidar Lalander avled 17 okt 1970

“Wivan” Lalander avled 28 dec 1998

Tabell N 321:

Hermod Nesseemo avled 29 aug 1999

Tabell N 514

Sture Renström avled 8 jul 2000

Tabell A 99:

Ruth Jonasson avled 7 jul 1998

Tabell A 159:

John Jonsson avled 18 nov 1998

Tabell A 214:

Nils Månthén avled 13 apr 1998

Tabell H 23:

Rode Jacobsson avled 11 mar 1998

Tabell O 19:

John Hägglöf avled 9 apr 1998

Tabell O 83:

Maja Carlsson avled 19 sep 1998

Tabell J 4:

Ione Johnson avled 8 mar 2000

i Portland, OR USA

Tabell J 226:

Glen Arnold Maxim

Tabell J 183:

John Terry Shold omgift 27 nov 1995 med Jeannine

Powell, född 5 aug 1937 i San Antonio, TX, USA

Tabell J 239:

Stefanina Lalander - son **Adam** Markus Ossian

Fredrik Hedin, f 3 jun 2000 Norrtälje

Tabell N 312:

Märta Åsengård avled 23 apr 1998

Tabell N 379:

Edna Silver avled 21 nov 1998

Tabell A 15:

Karin och Paul Schembari - dotter Rosa

Claudia Lorraine Schembari, f 21 aug 2000

Tabell A 140:

Brita Forslund, omgift Persson

avled 26 apr 1994

Tabell A 185:

Tordis Lalander avled 13 aug 1999

Tabell A 256:

Anders Persson avled 27 nov 1998

Signild Hoffner avled 17 jan 1988

Tabell H 49:

Anna Johansson och Leif Forsberg - son **Calle**

Jan Anders Johansson, f 14 aug 2000

Tabell O 43:

Wilhelm Blomkvist avled 8 sep 1999

Tabell O 118:

Kathleen Pearson omgift med Howard Rothwell

1997 - son Dennis Robert Rothwell f 2 okt 2000

*Släktboken "Gruvsmeden Jacob Mårtensson Lalander.
Anor och ättlingar under 500 år"*

150 kr för medlemmar och 200 kr för icke medlemmar

Köp, läs och inspireras - boken ger många aha-upplevelser! Den är därför en uppskattad present! Varje bok som du köper ger dessutom ett direkt tillskott till vår föreningskassa. Om en ny medlem värvas får "nyförvärvet" köpa boken för 100 kr.

Ring Jan Leijd på tel: 08 - 99 44 12 så får du besked om hur du enklast kan köpa boken!

Komplettera Släktboken

Fortsätt också att skvallra till undertecknad. Skriv ett kort till Vårgårdavägen 6, 125 51 Älvsjö, skicka e-mail till fam.leijd@telia.com eller ring 08 - 99 44 12 tycker släktbokens huvudredaktör *Jan Leijd*

Medlemsavgiften för år 2001!

Med detta nummer av tidningen skickar vi med ett inbetalningskort för årets medlemsavgift. På Släktmötet i Uppsala den 27 augusti 2000 beslutades att föreningens medlemsavgift behålls oförändrad. Medlemsavgifterna är för enskild medlem **100 kronor**, för hel familj **150 kronor**, för barn och ungdom under 18 år **25 kronor**. Avgiften betalas till undertecknad på postgironummer **16 63 36 - 8**.

Kortet kan också användas för beställning av släktboken, men då stämmer inte de förtryckta priserna. Boken kostar 150:- för medlemmar. Om en ny medlem värvas får "nyförvärvet" köpa boken för 100:-

Med släkthälsning - *Jan Leijd*, kassör

Våra amerikanska släktingar

Adresser till representanterna i USA.

Debra Dodd, 91 Market Street, Port Hadlock, WA 98339

Tel: + 1 360 385-3824. E-mail: debbie_dodd@chimacum.wednet.edu (a); djdodd@olympys.net (b)

Jacqueline, "Jacquie", Pearson (redaktör) 7306 Wyoming, Kansas City, MI 64114

Tel: +1 816 561-98 02. E-mail: jpearson@industryclick.com

Harold Pearson, 1425 Palm Valley Dr East, Harlington, TX 78552 - Vice ordförande (USA)

Tel: +1 956 423-7738. E-mail: HRPear@aol.com

Adresslista - Föreningen Lalandersläktens funktionärer

Ordförande

Per Olov Österlind
Rutbergsvägen 10, 903 55 Umeå
Tel/fax: 090 - 77 14 25
E-mail: per-olov.osterlind@germed.umu.se

Vice ordförande

Sven Lalander
Ekbackevägen 22, 181 46 Lidingö
Tel/fax: 08 - 765 84 57
E-mail: sven.lalander@telia.com

Sekreterare

Inger Mellberg
Björnösund 496, 761 92 Norrtälje
Tel: 0176 - 23 90 22 Fax: 0176 - 20 78 12
E-mail: inger_mellberg@mccii.com (arb)
ingermellberg@user.bip.net (bost)

Kassör

Jan Leijd
Vårgårdavägen 6, 125 51 Älvsjö
Tel: 08 - 99 44 12
E-mail: fam.leijd@telia.com

Förtroendekvinnor/män för släktgrenarna

Anders-grenen

Hans Chley
Björkgatan 16, 961 67 Boden
Tel/fax: 0921 - 193 59

Gertrud-grenen

Vakant

Helena-grenen

Olof Tottmar
Lökgatan 1, 754 47 Uppsala
Tel: 018 - 25 19 29
E-mail: olof.tottmar@zoofys.uu.se

Jacob-grenen

Birgit Nyström
Samuel Permangatan 33 A, 831 42 Östersund
Tel: 063 - 51 91 14

Mårten-grenen

Karl-Axel Arvidsson
Giggatan 7, 212 42 Malmö
Tel: 040 - 49 64 11
E-mail: karl-axel.arvidsson@mailbox.swipnet.se

Nils-grenen

Birgitta Nordenman - Redaktör
Kremlevägen 6, 756 46 Uppsala
Tel: 018 - 30 09 42 Fax: 018 - 30 04 42
E-mail: bin@magnolia.se

Olof-grenen

Bertil Möller Fasangatan 18, 742 36 Östhammar. Tel: 0173 - 12 641

Suppleanter

Stig Dahleman Byn 1004, 830 43 Ås. Tel: 063 - 303 12; 070 - 224 05 34. E-mail: stig.dahleman@mail.op.se
Håkan Forss Ängegatan 57, 83136 Östersund Tel: 063 - 10 32 16
Monica Hallquist Storhallen 1112, 840 31 Åsarna Tel: 0687 - 340 53
Anita Lalander Kämpavägen 52, 181 41 Lidingö. Tel: 08 - 767 54 73. E-mail: anita.lalander@telia.com
Lars Renström Forsvägen 28, 187 42 Täby. Tel: 08 768 82 72. E-mail: lars.renstrom@secotools.se

Revisor/revisorssuppleant

Jan Lundberg Laduvägen 8, 181 41 Lidingö. Tel: 08 - 765 23 93 (ordinarie)
Christina Sturk Svartbäckens by 412, 136 59 Haninge. Tel: 08 - 777 40 47 (suppleant)

Stugfogdar

Stig Dahleman Byn 1004, 830 43 Ås. Tel: 063 - 303 12. E-mail: stig.dahleman@mail.op.se
Sonja Forss Huså 1630, 830 05 Järpen. Tel: 0647 - 420 34, 422 05

Valberedning

Jan-Erik Lalander Matrosvägen 8, 133 33 Saltsjöbaden. Tel: 08 - 717 16 60
Deisy Andersson Hedåsvägen 6, 821 30 Bollnäs. Tel: 0278 - 178 76
Carl-Arne Nyström Måttgränd 114, 906 24 Umeå. Tel: 090 - 18 05 51 E-mail: carl-arne.nystrom@educ.umu.se